

Гарден почав свою кар'єру як актор. Як публіцист дебютував у 90 рр. в журналі "Варгайт" під псевдонімом "Апостола". Коли оселився власну "Пукунф", організував доповіді себе найкращі літературні сили, що освітажували актуальні питання політики, науки, мистецтва та літератури. Свідомість Гардена одразу йому величчю кола симпатиків. Ногомостре як рапір перо не наділо ціякого астротетугу і одивало на... та Відгеліама

П. якого туполоба німецька маса обожувала.

Коли Бісмарк поїхав у навазку у кайзера, молодий Гарден став повірником „заціпенного канцлера“. Неодну разувалося правду дізнався від людини, що роками держала в своїх руках усі нитки внутрішньої та зовнішньої політики. Бісмаркові мріяв Гарден подякувати те, що до нього не втратило сили в його статтях і політичних портретах: немилосердно-студентський погляд на справу, чуже слово, широкі історичні порівняння на полі Гарден, як і Бісмарк, мав депічати янчу. — Людина ототи сам. Це було причиною, що агодом відвадила біла не-го шорас більша свідомість співробітників і „Пукунфт“ був органом одної людини.

Зрештою неважко було знайти співробітників для політики, що підтримували авторитет імперії, був одностайно ідейним переконаним імперіалістом. Його кампанія проти ототів кайзера дійшла до кульмінаційної точки під час процесу Алашбурга, приятеля Віл-гельма, якому він обвинувачував гомосексуалізм в високих достоїнствах. На маюти змоги черевести докази правди — відслідка кару, алякні в твердині.

Війна причинилася до еволюції його ідей. Його імперіалізм змінився наскрізь філосо-фічним світоглядом, що не мав нічого спіль-ного із політичною практикою. Гарден, ана-літич прегарно вартість і славу французької та англійської літератури, не міг задово-лятися дешавою демагогією, що обмежувалася до воєнних осяянк. Його „апантеаті“ сим-патії підтримали його популярність; німецькі націоналісти вклонили на нього атентат як на адринна і хто зна, чи який він не про-водив останні роки адебітша в Швайцарії. Не дивлячись на кілька колишнього свого не-жениого співробітника Ратенау, якого смерть він передбачив.

Гарден „полілізіш“ не був захоплений їм. республікою більш як монархією. Мо-тою його життя була: критика. Шоловова доба привнесла йому в Німеччині неменше матеріалу до цієї критики, як передвоєнна. Кожен його стаття була справжнім літе-ратурним твором, що не тратив вартості, коли проминала актуальність теми. Два томи його твору „Kaiser“ на зразок літературної пу-бліцистики, мистецькі й психологічні пор-трети.

М. Р.

Помогіть здвинути дім-захист для украї-нських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом розуміння важкої культурної праці і силем своєю адікність українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів, Підвале ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, нині-мечн ч. 1141.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

повинен купити собі кожний українець

ПРОПАМ'ЯТНУ МЕДАЛЬ

Ціна 3 золотих.

Замовляти:

Ukrainische Buchhandlung Theodor
Sawula, Wien I., Riemergasse 2.

Гроші слати на нашеkonto до

Земельного Банку Гіпотечного у Львові, вул. Підвале ч. 7.

Висилаємо також по 1 штуці.

З'їзд „Рідної Школи“.

Ожиклена дискусія. — Удільнення абсолют-торії. — Вибір нової Головної Управ. — Резолюції.

Після вибору комісії-матки і звідомлен-ня з діяльності Головної Управи, яке адожив п. Лев Ясінух, зачалася диску-сія над звітом.

Перший аголосився до слова п. Антін Чернецький, що виступив з різкою кри-тикою праці Гол. Управ. Закидає, що в понад 100 Кругів Р. Ш. нечинних, що не зроблено нічого з того, що ухвалено на минулорічному зїзді. В школах Р. Ш. виховують, моваля, на бюрократів, які стануть опісля катами українського на-роду. Фінанси Т-ва тому катастрофальні, що Управа Т-ва в мин. році не вшла з духом часу, через що „отратила довіря селянсько-робітничих мас“. Опісля ста-вить резолюції, в яких домагався „берез-ження Р. Ш. від впливів клерикалізму через усунення з Гол. Управи й учт. збору всіх осіб духовного стану“, заміни „реакційного учительства Р. Ш. на по-ступове“, „прочищення установ Р. Ш. від угодливих елементів“ і т. д. Під загальне обурення і протести цілої сали промовець мусів перервати дальше читання тих *sin generis* резолюцій.

Евген Яворовський (Яворів) заявля-ється за національною школою і націо-нальним вихованням молоді. З реформа-

ми треба поступати обережно. Хто хоче радикальних реформ, не рахуючись во-воім в обставинах і вимогами часу, той є або сліпцем або демагогом. Дефіцит Р. Ш. — це ганьба для цілого нашого за-галу. На жаль, зі Львова приходили до нас майже самі сумні вісти. Центральні не виконали наложених на неї обов'язків. Ставить резолюції за національною шко-лою, за масовим обсялюванням шкіл Р. Ш. за загальним оподаткуванням на потре-би Р. Ш. (по 10 сот. місячно), за зміною статута в тому напрямі, щоби для тя-гlosti роботи вибори керівних органів Р. Ш. відбувалися не що року, а що кіль-ка літ, за окликанням в короткому часі для вирішення цієї справи надзвичайно-го зїзду Р. Ш.

Іван Юцишин: Наше державне шкіль-ництво вже сливе зовсім спольонізоване. Це болить найбільше нас, учителів, бо український загальний приймє всі удари на нашу школу байдуже. Винає Гол. Упра-ву повести енергійну акцію за відполь-шоєм нашим державного шкільництва і за планою поведеною працею для лі-квідції неписьменності в нашій народі. Згадкою про учителів, які примушені ко-ротати свої роки на заслання серед ко-рївно польського населення, хінчить овою промовою.

Учт. Бурно: Найкраще говорити і кри-тикувати, але важко будувати. Радить усім нашим критикам забратися до пра-ці на місцях, якої всюдї доволі. Там ні-

хто не ставитиме їм перешкод. Хто хін-дає пусті фрази про творення в наших школах майбутньої бюрократії, той ота-талий крикун, що говорить не для до-бра української школи й української на-ції, а просто на вітер або засліплений партійністю. Наші школи мусять мати відповідний рівень. Заявляється за за-держанням гімназій Р. Ш., хоч не про-тивиться деяким гаразд обдуманим ре-формам. Вілїні говорять про неумірба-ні як слід службові відносини учитель-ства, зайнятого в Р. Ш.

Для орієнтації вібраних і для алекше-ня дальшої дискусії відитав п. Ясінух резолюції, які запропонував до ухва-лення Гол. Управа.

Сел. Гриць Душіран: Р. Ш. — це висо-ка ціль, тому повинна бути у нас усіх на першому місці. Не сміє бути у нас гри-ні й непорозуміння там, де для про украї-нську школу! Вей ми мусимо отавити під її прапором, але мусимо адалитися для оборони нашого наймолодшого поко-ління перед апародовленням. Як нам поступати — показують селяни Почі-жинщини. При допомозі кількох сине-ників і кількох світлант інтелігентів, а зрештою самі, не звачаючи на нечувані перешоди й переслідування, будують там Р. Ш. Тепер приступають до бу-дівлі будинку для прих. школи в Почі-жинщині, в чому Гол. Управа повинна їм допомогти й від себе.

Сел. Лепіалюк: Дуже бажало, щоб во-на Гол. Управа отавля вже твердо і пра-цювала у вибраному складі без амін і та-гом цілий рік. Це дуже важне для тя-гlosti й успішності нашої роботи. За-вляється теж аянаіршувати проти адо-дження до Т-ва партійності і роадорії. Р. Ш. — це наша фортеця, біля якої му-симо скучитися всі. Треба повести справу так, аби кожне село, кожний по-літ помагали й радили собі самі. Не від-кажкітася по поміт до інших! Ма, гуцу-ли, радимо собі самі і працюємо жале- — при допомозі нечисленних українських інтелігентів, а декуди й без них. При-кінці апелює чераз до всіх тих, що анос-ять роадорії і сарки, аби не залишля і адалитися в єдності й карності біля Р. Ш.

Дир. А. Крушельницький жалус, що і звіті нема видрукowanych резолюцій, у-хвалених на минулорічному Зїзді. Особ-ливо лажить бєєдінкові на серці резо-люція про потребу відтравлення напиз

І. ДРЕКСЛЕР і сини
ПІД НАПІТТІМ!
НОВДРИ і МАТЕРАЦІ

Мик. Рудницький.

Ювілей Кобилянської.

Лист до Буковинського Комітету.

Ви, велимишановні громадяни, почитувачі таланту Кобилянської, пригадали „Т-ву письменників і журналістів“ у Львові один справді васлужений ювілей. При цьому-ж додали два прохання, на які, хто зна, чи ми в силі відповісти ділом. Вислати наших делегатів на Ваше свято до Черновець — це справа ві-ти; коли література не навіє тут на сусідів політики — 26. листопада наші делегати будуть з Вами.

Матеріали до „Пропам'ятної Кни-ги“ в честь Кобилянської — це вже ціла проблема. Ви зволіли подати до нашого відома, що хочете там помістити життєпис ювілятки, якісь критичні нариси, а головним спомини про Кобилянську. П давніх знайо-мих, привітні листи та телеграми. Мені здається, що Ваш ширий по-див для таланту письменниці не вде в парі із засобами, якими хочете його висловити. Спомини різних знайомих письменників, які мають може в перше в житті брати за пе-ро, щоби їх списати? Чи Ви уявля-єте собі цю страшну загумінкову лі-тературу? Скільки справжніх літе-ратурних споминів про Франка чи-тали Ви навіть під прізвищами тих, що пишуться на деяких книжках як автори? Пересилати привіти та покляни може письменникові, як і кожному іншому, хто хоче і хто аважає це своїм обов'язком. Але на-

віщо передавати друком майбутнім покоління сотню пребанальних те-леграм від випадкових товариств, союзів, гуртків, партій і достойни-ків, яких єдиною думкою при скла-данні привіту є те, що вони будуть під ним підписані? Чи Ви вірите, що Ви зробите цим приємність чутливій письменниці?

Як там із життєписом Кобилян-ської — не знаю. Здається, що зай-ве запрагати до нього фаховця, що шукатиме дат на аркуш друку, ко-ли всім відомо, що найважливіші по-дії життя Кобилянської — це дати виходу її творів. Замевлені статті? Ювілейна атмосфера не є пригожа для дійсної критики творчості пись-менника. Бодай не в нас. Наші кри-тики пересвідчені, що їх роля у такі хвилини — мов людини запроханої на родинний бал, де чим хто біль-ше скаже компліментів і старих ви-тертих фраз усім до вподоби, тим краще робить враження.

Кількох наших письменників мо-же й могло би сказати кілька ціка-вих слів про творчість Кобилян-ської, якби мали певність, що пе-редтим вони найдуть час ще раз прочитати її твори. Зрештою, не ду-же безпечно друкувати такі вражін-ня; письменник, що не є одночасно критиком і не розбирається у „ща-блях вартості“, кидє фальшиве світло на свого товариша, на себе тинь, а на читача непроглядну мряку.

А з чогож — спитаєте роздрато-вані — ви складете свій вечір у Львові в честь Кобилянської? Ми хотіли його скласти з того самого, що Ви свою „Пропам'ятну Книгу“

Чую Вашу відповідь: „Чоловіче! У-весь вечір сама література? Ви хо-чете попросту публіку відстрашити аздалегідь!“ Не хочемо, бо вона й так давно відстрашена. Та ще біль-ше не хочемо складати вечора із фортеп'янів, соль ні з промов, що нагадують щорічні „Шевченківські“ концерти, ні з подібних до них, мов сіяські брати, привітних телеграм, деє кимсь складених наоспіх.

Глибоко-щирим був вигук одно-го товариша: „Ех, якби так Коби-лянська була написала замість „У неділю рано зілля копала“ — „Ой, не ходи Грицю!“ — тоді було би що виставити і чим виповнити ве-чір!“ А я додаю: „Ех, якби так това-риство письменників не мало обо-в'язків підчас ювілею письменника думати про його твори!“ І уявляю собі цю історію так:

Коли святкують ювілей якогось хеміка, якого твори є для мене семи тайнами Сезама, я, знаючи його тільки із прізвища, можу вшанувати його тим, що спитаю спеціаліста: що він такого мудрого написав і чо-му став славним. І часто мушу здо-волитися кількома популярними ін-формаціями та заголовками творів. Література є в нас для більшости тим, чим для мене хемічні чудеса. Тому нічого дивного, коли сотні громадян ідуть з цікавості на юві-лейний вечір, улаштований якимне-будь товариством, щоби почути, ко-ли і де письменник уродився, що на-писав і за що його шанують. Коли в програмі є для них щось голосні-шого, нпр. хор, не диво, що вони недочувають того що, зрештою, й

так можна знайти в книгарських ат-тальогах.

Та чи товариство письменників не є в клопоті саме тому, що не мо-же робити з літератури додатку до загально прийнятих точок програ-ми? Не може, навіть, якби в ньому були деякі члени тої думки, що Ко-билянська таки трошки за велика аристократка і тому слід її „адемо-кратизувати“. Нічого не адієш *noblesse oblige*.

Нема ніяких труднощів, щоби за-прохати шість осіб із сямим-таким іменем і розділити їм теми про Ко-билянську на зразок університет-ських семінарійних праць. Та зна-ючи галицьку атмосферу „літе-ратурної“ публіки, ніхто не запер-чить, що кожний із тих промовців буде вилізати із шкіри... не знаючи, звідки зачати і чим скінчити.

Ювілей письменника або є спону-кою передумати його працю або звичайною конвенціональною фор-мою. Ми поважаємо Кобилянську надто високо за її горду скромність, щоби ховатися за китицями штуч-них квітів як наймені чурі. Коли Львів не має стільки знайомих із творами Кобилянської, скільки є то-вариств, що готові вислати їй юві-лейні привіти, нехай галицькі робіт-ники пера зійдуться в день її свята у власному вибраному колі і з тепла, витвореного споминами про шляхи уяви письменниці, пробують аякрас-тати кілька іскор думки, гідних то-

„Et tout le reste“... est-ce litté-ature?

Для 6. листопада п. р.
виправитись в години 12:30 в Пре
ображенський Церкві
ПАНАХИДА за поляглих.
Простіться о жайнахненнішу участі
Комітет Пань.

Ілярій Чапельський
емер. дир. Філії Банку Господ.
Красного
помер дня 3. листопада 1927 р. по
важкій недугі в 51. році життя.
Похорон відбудеться в суботу, дня
5. листопада в год. 2. попол. з дому
жалоги вул. Тереса 2. на Личаків-
ський цвинтар.
Жінка з допількою І Рідня.

Три школи від державного учительства.
То, що було на початку цього шк. року
у Львові в двох середніх школах Р. Ш.
і знову наслідком невиконання минуло-
рочної резолюції. Особливо у Львові за
цього держ. учителів по наших прив.
школах. Тамі учителі не в силі відпові-
сти на вимогам виховання по наших
трих школах, хочби я мали найліпшу
школу. Шко до тих народних учителів,
які влада перенесла на захід, то на
трьох промови вони повинні були ли-
шитися тут в краю і шукати собі хліба
між нашим народом як кооператори то-
го (Спротив на самі й різні оклики).
При кінці бесіди підносять ще вагу
ливого українського мужеського учи-
теля, семінара у Львові і вагу наших
трих шкіл у Львові взагалі. По думці
своїх промови отавають резолюції.

Вол. Целевич: Хіба нашого Т-ва в са-
мі його організації. Передовсім за бога-
те членів має Гол. Управа, тому уявляє
і себе за мало еластичний апарат до пра-
ці. В тому напрямі слід нам аминити ста-
ти. Прикра справа, що з фінансами
Т-ва так скрутно. Промовець переконан-
ий, що тим інтенсивнішу акцію поведе
Т-во, чим більше заснує шкіл, курсів і т.
Він спокійно вийде з фінансової скру-
ти. Радить розвести акцію за підмогами
на установи Р. Ш. в громадських фон-
дах по селах і містах, бо ці фонди у льви-
нській часті складає український податник.
Важке вважати, що треба як слід роз-
будувати відділ правної поради при Гол.
Управі, який повинен збирати пильно всі
матеріали в мартирології українського
населення і служити всім порядком й
спокійно, а навіть давати ініціативу. З чер-
ги бесіди закінчує промовою А. Чер-
нишова, при чому останній постійно пе-
реликає і кидає різні оклики, проти чо-
го розмовляла піла зала. Завершує до ін-
тимішної праці і до акційового по-
казування сітки шкіл Р. Ш., курсів, вато-
рок, дітих садків і т. д. закінчує п.
Паньків свою промову.

Після того вибирали ще слово пн.:
Чуван із Володимиром, д-р Грушкевич
і Станіславов, Сікора, А. Добрянський
і Васильов, Яр. Цурновський (що по кіль-
кох "революційних" фразах мусів на до-
машній делегатів замовкнути), Зубар,
Іванко (Городищенський перелима), Галах
(Львівський), проф. Камонський,
і Руватиш, Саванка (Львів), дир. Даниш
і Станіславов, П. Лисецький (Львів),
д-р Турянський (Львів), проф. О. Тер-
новський (Львів), д-р Цимбалістий, проф.
Березинський, Райтарівський, Стефанів
(Львів), о. прад. Л. Кунницький, Бринів
(Львів). Велика більшість цих про-
мови закінчилися за національним прин-
ципом виступання в школах Р. Ш., протес-
ту проти партійної гри і вимаго-
вання інтернаціональних клівів,
закликаючи між нашу суспільність. Ви-
брали потім загальне зібрання для передов-
ку національного в релігійно-етичного
напряму нашої мови та про роль ду-
ху нашого народу. Деякі бесідики (Зу-
бар, Камонський) заявили, що Гол. У-
права повинна виробити собі більший
авторитет, дир. Даниш говорив про вагу
національної праці, деякі підносили що
до націоналі Р. Ш.
По закінченні діти промови уделе-
ні мовити уступачий Головини У-
права і закінчили нову Голівну Управу

складі, поданому нами вже у вторинно-
му члені.
Ноповинаний голова рад. Ілля Коно-
руда подякував присутнім за вибір і по-
дає вітання до відома голови напратні
діяльності Р. Ш., які він собі намітив на
найближчий рік. Промову його прийнято
горячими оплесками.
Потім прийнято ще резолюції, які відчи-
тав п. Ясичук (іх подамо завтра) і голо-
ва замкнув Зіад короткою промовою. По
відкриттю нац. гимну делегати й гості
розходилися у тім переконанні, що по-
лий промід поведе справу "Рідної Шко-
ли" якнайшвидше і якнайдоцільніше.

СОЯМ І СЕНАТ ВІДЛОЖЕНІ.

Варшава, 8. листопада 1927.
Нині на 3. год. попол. визначено перше
засідання анч. соймової сесії, скликаній
розпорядком президента держави. Перед
засіданням сойму відбулося зібрання се-
ніорів. На цьому мали рішити, яке стано-
вище займе сойм до предложеного ур-
дом бюджету. Рішення не запало. В год.
3:30 марш. сойму Ратай отворив засідан-
ня сойму і відчитав декрет президента
держави, який скликає бюдж. сесію. На
урядових лавах засіли віцепрем. Бар-
тель, мін. Чехович, Складковський, Оти-
левич, Квятковський і віцеміні. Гроди-
нський. Перед приступленням до денного
порядку марш. уділив голосу віцепрем.
Бартелеві. Віцепрем'єр відчитав декрет
президента держави, яким відкладає звич-
айну сесію сойму до дня 28. листопада,
себто до кінця каденції. На салі скінчився
великий галас. Посли кричали: "Ганьба!
Скандал!" і т. д. Маршалок заявив: "З
огляду на декрет, якого панове не дали
мені почути, вважаю засідання замкне-
ним". Засідання сойму тривало рівно 8
хвилин. Гамір не змовкав. Посли відішли
на збори клубів.

В год. 5. прийшов до сенату секретар
президії ради мін. і доручив марш. сенату
Тромпчинському письмом віцепрем.
Бартелеві, в яким цей повідомляє, що пере-
силає маршалкові сенату розпорядок пре-
зидента держави в справі відложення се-
сії сенату. В розпорядку сказано, що на
основі 187. уст. конституції відкладаєть-
ся з днем 4. листопада 1927. звич. сесію
сенату до 28. листопада 1927.

ПЛАН ПОВАЛЕННЯ РУМ. ДИНАСТІІ.

Бунарешт, 8. листопада 1927.
Держ. підсекретар Татареску сказав
представникам преси, що при арештова-
нім Маноїлеску наділено акти, листи і те-
леграми, в яких був план повалення ди-
настії. Вступне свідство викрило проект
плану, котрого виконання вже почалося.
Із малюнка Маноїлеску виходить, що
така акція почалася 18. липня. "З розмо-
ви з Карлом видно, що він бажає вернути
заки ще Михайла прогословити королем.
Домагається від нас акції. Гадаю, що йо-
го правда". Далі сказано в записнику:
"Вачу одну лише розважку, себто пере-
владування політику. Провідники партій:
Авереску, Маніа, Йорга, евент. і Куза по-
винні зайнятися отворто проти регенції
в користь Карла". Маноїлеску почав кам-
панію в листопаді.

БІРЖА.
Гроші.

Долар 8:86:50—8:86:75, канадський до-
лар 8:85:00—8:86:50, чеська корона 0:26:00—
0:26:50, австрійський шілінг 1:25:00—1:26:00,
рум. лев 0:05:25—0:05:50, французький франк
0:34:50—0:35:00, швейцарський франк 1:17:00—
1:17:50, англійський фунт 43:40—43:75, ні-
мецька марка 2:11:48, данський гульден
1:72:82, черв'янець 30:25—31:00.
Золото: 20 кор. 35:50—36:80, 20 франків
34:40—34:70, 20 марок нм. 42:40—42:70, 10
рублів рос. 46:50—46:90.
Срібло: кор. австр. 0:67:00—0:67:30, 5
кор. австр. 3:50—3:55, фльорен австр. 1:75
—1:78, рублі рос. 2:90—3:00, копійки за
рубль 1:45—1:50.

Збіжжя.

Пшениця двірська 43:25—46:25, пшениця
селська 41:25—44:25 жито 36—37, ячмінь
бровар. 38:75—40:75, ячмінь на перем. 33:50
—35:50, ячмінь пашний 31:00—34:00, овес
33:75—35:50, кукурудза румунська 31:00—
31:50, барабол рофвані 6:50—7:25, фасоль
біла 45—55, фасоль і сласова 53:50—
55:50, горох півкаторія 72—82, горох по-
девий 45—55, бобик 36:25—37:25, сіно
7:50—8:5, соломка 4:5—4:75, гречка 34:00
—35:00, лен 0:00—0:03:00, ріпак озимий
60:50—62:50, грис кукурудзяний 5.—63,
мука кукурудзяна 4:75—5:75, отруби
житні 2:75—2—2:25, отруби пшеничні 2:75
—2:25, крупя гречані 13:00—14:50, пшоно
71:25—75:25, крупя ячмінні 62—65, кон-
шина червоная 2:5—2:85, мак синій 115—
135, мак синій 85—105, мішки ютові, нові
1:50. мішки уживані 1:50—1:60.

НОВИНКИ.

— Відгомін справи Собінського. Свого
чису була голосною справа арештування
брата Михайла і Івана Вадівських у ян-
яку зі справою вбивства Собінського. Як
відомо свідство проти агаданих арешто-
ваних припинили, а арештованих випус-
тили на волю. Як відгомін цієї справи від-
булася в дні 28. жовтня п. р. розправа
перед Повітовим кримінальним судом С. Ш. у
Львові наслідком обвинувачення Теодора
і Степана Янурів та Михайла Вадів-
ського в проступку з патенту про пошен-
ня вбій і в переохуванні вибухових ма-
теріалів. Після переведеної розправи суд
д-р Покорний ухвалив усіх обвинува-
чених від випи і кари. Арештованого
адресу у жовтні п. р. студ. Теодора Яну-
ру у зв'язку зі справою летиски при я-
нінській рогаці, в дні 28. жовтня п. р.
випустили на волю.

— З українського Науц. Інституту у
Берліні повідомляють, що 4-го п. м. від-
бувся там новий виступ д-ра В. Вало-
вського п. з. "Подорож у північну Іта-
лію і середовищі творч. мистецтва".

— До процесу Шварцбарта. Потямо
таку заяву, з проханням помістити її:
Пражський Комітет ашадування і оборо-
ни пам'яті Симона Петлюри опині рішуче
протестує перед цілим культурним сві-
том проти всіх тих наклепів і нечужаних
образ, які підчас судового процесу в Па-
рижі над вбивцем Шварцбартом жида-
ство кинуло на адресу нашого національ-
ного героя С. В. Петлюри та на весь у-
країнський нарід. — Заст. голови Ст. Сі-
ропольо, секретар (підпис нечитаний).

— Українська. У франц. місячнику "In-
ternationale des Nations de l'Europe" у
т. 1. за жовтень знаходимо інформ. ста-
тейку про "Українську школу в Польщі"
іа статистично.

— Пашпорт "зі містерії". Ілюстровани
Курер "Полесина" присвячує велику
вступну статтю якійсь диктаторській паш-
портного бора, пашні Родисиній, від я-
кої ласки залежить, кому вона хоче ви-
дати полешений пашпорт, а кому ні. Із
статті в'ходить, що декше дістати такий
пашпорт членови якоїнебудь пашпортно-
вої дружини, ніж людині, що хоче їхати
на наукові студії.

— Злодії в суді, але в ночі. До повіто-
вого суду в Риманові явилася употи-
злові і забрали 3000 лев. складених у де-
позитах. Що злодії "мають зуб" на суд,
нічого дивного, але що Теміла має за-
криті очі, тоді коли її обирають не тро-
хи дивно.

— Катастрофи й нещастя. Згинув за-
служений нм. летун Плат у Дессау, при
пробі нового апарату. — У Кенігсбергу
завалилася стеля новобудованої почти
і вбила 4 робітників, а 6-ох ранила. — В
Італії, біля м. Варі, отримана завізана
катастрофа: 8 убитих, багато ранихих.
— Біля Гдині потонув польський корабель,
а з ним 6 моряків і 4 офіцери. — У селі
Михайлів, люблінськ. повіту згоріло 60
господарств. — З Мадрида повідомля-
ють, що біля Саламанки згоріло село Ар-
целіа наслідком зіпсованих електрич-
них проводів.

— Про методи історичної праці. Мину-
лого тижня скінчився міжнародній зїзд
союзу для культурної співпраці у Фран-
кфурті двома цікавими відчитами про
національну та понаціональну історич-
ні студії. Перший мав париський профе-
сор і критик Альберт Тіборе п. з. "Істо-
рія у сучасній франц. свідомості"; дру-
гий австрійський проф. Ганс Аябл п. з.
"Роль історії в свідомості народів". Ти-
боре стверджував, що у Франції зросло
недовіра до історичних дослідів, які па-
до розбіжні в своїх методах і висновках.
Франція має досі дві "історії" (як науки):
революційну та традиціоналістичну, що
себе поборюють. Офіційна наука в рес-
публіканських школах виводить усе до-
бро від революції, нехтуючи злобучками
"старого режиму". Тепер прийшла черга
на критику таких ідей. Те, що назива-
лось до нині "історичним геном" Фран-
ції стало предметом сумнівів. Переоцін-
ка давних метод історич. праці відчува-
ється у Франції дуже живо. Проф. Аябл
авляв свій відчит під загальним заго-
ловком з чистого актуальним питанням:
чи Австрія має право вважати себе од-
ною цілістю з Німеччиною і чим дав до-
каз, що історичні ідеї важко відмежувати
від політичних. Із загальної дискусії пі-
сля обох відчитів витворились два окремі
напрямки: італійці та поляки боронили
права "національної" історії, нм. профе-
сори Баргетресер і Гельнах, що висту-
пали гостро проти Аябла говорили про
необхідність відрізати і історичній пра-
ці "шляхотності", "вишого погляду", що
культурні цінності ставлять понад полі-
тичними і в силі творити понаціональ-
ніальний огляд подій. Історики погоди-
лись менш-більше на висновок, що істо-
рия повинна у першій мірі передавати
те, що було, але що одночасно він є лю-
диною, що не в силі звільняти своїх во-

10 і 11

Листопада

тягнення І. кляси

Польської Державної Кайсової
Льотерії.

Льоси можна набути в колектурі

„РУНО“ РАВІЧІ С-ка

Львів, Академічна 3.

Величезна імовірність виграти!

650.000 золотих

400.000 золотих

250.000 золотих

100.000 золотих

75.000 золотих

60.000 золотих

50.000 золотих

40.000 золотих

30.000 золотих

25.000 золотих і т. д.

Загальна сума виграних у теперішній
лотерії значно побільшена

ок. 20 мільйонів золотих.

Що другий льос виграв!

Ціна льосів:

Чварть льосу 1/4 льосу Ціна льос
зсл. 10.— зсл. 20.— зсл. 40.—

В сім місяці віддати і переслати нам
у листі.

КАРТА ЗАМОВЛЕНЬ:

„РУНО“ РАВІЧІ С-ка

Львів, Академічна 3.

Отрим замалюю:

..... льосів цілих по зол. 40.—

..... половинок „ „ 20.—

..... чверток „ „ 10.—

Належність золотих „ „ заплачу
по одержанні льосів, поштовою скла-
данкою ІІКО. прислакою фірмою.
Імя і назвисько .....

Докладна адреса .....

гледів і тому „обективність“ є далеким,
майже недосяжним ідеалом.
— Ранорди. 15-літній американець з
Нью-Йорку Джейм Мех Льов перейшов
від уродження дотепер 100 операцій і ці-
сля останньої почував себе зовсім добре.
— Ранорд досі неосвічений хоче побити
плавачка Мерседео Гайнце, що перепли-
ла Ля Манш; вона підписала контракт з
одним америк. товариством, зобов'язу-
ючи переплисти в грудні Гібралтар. —
Молодий англієць Гаррінгтон помер з о-
ригінальним способом, який заслужує на
назву рекорду. Він був асаватуний на-
колесник і не розставався із своєю ма-
шинною ні на хвилину, почувавши себе,
немог би прирощати до її двох коліс.
Гаррінгтон заложився і не має грошей;
прийшов день, коли йому мали забрати
наколесницю. Він зачинився в малій кім-
наті, позатикавши всі діри, щоб вез-
дух не мав туди доступу, сів на нако-
лесницю, яка мала бензиновий мотор і
відчинивши газ, пустив свою машину в
рух стрімголов, немов у далеку подорож.
— Літературний куток. Музей Досто-
вського в Москві дістає невдовільні на-
митки письменника, який подарував йо-
го жінці морського офіцера Сагулієва. Є
це пам'ятник з 1800 р. З нього виходить,
що Достоевський вернувшись із Сибіру
не почував себе „американським“ ні душою, ні
фізично, а напаша „дуже балором“.
— Російський сою драматичних письмен-
ників не найшов ніякого драм. ні му-
зичного твору присланого на жовтневий
конкурс гідного нагороди! — Московсь-
кий камерний театр виставив нм. драму
Гавенкалєвера „Антигону“ в переробі по-
ета С. Городищенського. Антигона є в цій
новій редакції провідницькою абутованою
робітницею проти Креонта, що є символом
фашизму. Ревенант „Красної Газети“
пише, що з цього вийшла дуже примі-
тивна клубова іспенізація в роді алго-
ричної „акції“ (агітаційної пори) з 1919
р., із робітничими законами в ланцю-
ги, а символічним „капіталом“ і прегар-
ною жіночку „Свободою“. Назвіть „Красна
Газета“ недоволеною; а що сказав би на
не покійний Софолов?

лишастом тіллі одиновий надпис у
двох мовах, тож мало поетичний, але по-
вний зміст: „Безумовно забороняється
писати на пам'ятнику, рисувати його або
фотографувати під загрозою позбавлен-
ня протоколу“. Треба аж такої загрози,
щоб примусити до мовчання поетичні
серця, що перед пам'ятником поета не в
сміли стримати свого нахилу і хотять
його насмілювати. Щоб камінь, під яким
ми спочиває, був для нього ще тяжчим.

— Для аматорів танцю. Кажемо: ама-
торів, але думасмо і про професіоналів,
які певне ще не знають, що 31-го ж. м. м.
епоха професорів модних танців показу-
вав представникам преси найвищої зраз-
ки свого мистецтва. Ці нові вихилися ма-
ють уже в найближчій сезоні виперти до-
теперішній досвіданий чарльстон і той
другий „претудовий“ модний танок, що
не дійшовши до нас постарівся: блек-бот-
том. Нових танців є три „бейл“, бо його
придумали студенти львівського універ-
ситету в Америці, „ритмік-стен“ приду-
маний у Лондоні і „кінжаку“, що вна-
сидує рухи дикої кішки. „Кінжаку“ вже ша-
ле по всьому Нью-Йорку. „Бейл“ — ме-
лодикохлибний „ритмік-стен“ — веселий і
„кінжаку“ — „домейзіний“, до якого
треба великої сили, гарятого темпера-
менту і дуже доброго зору. А до всіх ра-
зом треба віри у весільну моду, яка в
англомовній країні і грошей, щоб навчи-
тися нової хореографічної акробатики.

— Опіка над шукачами золота. Радян-
ська влада заснувала нове товариство,
що займається „Союз-золото“, а має на
меті паларити за копалинами золота на
всьому просторі СРСР. Перед війною
60.000 людей на просторі російської імпе-
рії шукало скарбів на „золотих“ полях
на власну руку. Тепер є їх ще 15.000, але
вони не мають грошей, щоб шукати по-
нових джерел золота. А що радянський у-
ряд організував тепер тільки геологічні
експедиції на Далекий Схід, щоб
там шукати золото, він хоче теж допо-
могти приватним підприємцям в експло-
атації найдених скарбів.

— Світова війна. Число безробітних
у Німеччині позначилось тепер до найви-
щої цифри за останні 2 роки: 324.000 о-
сіб. В Євразії почали розгладити проект
підземного тунелю під Гібральтаром.
Альфонс XIII заявив, що вважає цей про-
єкт у межах можливості; кошта будови
250 міль. песет. — Вибори до міських рад
в Англії дала перевагу партії „лейбор-
істів“, яка дістала 110 мандатів
проти лібералів з 8 манд., консерватив-
тів з 7 і незалежними з 15 м. — Росфед-
еральський Інститут заснував дослідні
заведення над маларією в Римі; при ньо-
му працюють найбільші італ. спеціалісти.
— Відома фізична артистка Лія Путті,
вернувшись з Голівуд до Берліна, скалі-
чила собі поважно ногу по необережності.
— Здоров'я Венізеьоса, що веде-
лас на запалення жінки, погіршилось.
— Міс Дорогі Львів, яка призналась, що
обдурала тих, що вірили в її переплани
Ля-Мамшу, стане перед львівським
судом за складення фальшивої присяги.
— Швейцарські геологи ствердили, що
Альпи обсягаються висин; а саме: 170 міль-
йонів куб. метрів землі на просторі 2 кв.
кіль. рукається. Монте Арбіно, що мала
з 1888 р. 1697 м. тепер осіла на 3 метри.
— 3 жовт. у кін. „Палас“ монументаль-
на фірма „Верон“. У кін. „Леп“ — „Го-
теп. Імперіяль“; а від суботи велика еро-
тична фірма „Дон Жуан“ — „Вежа ко-
танья“ з Джон Вермором. У кін. „Апол-
ло“, „Послужна ніч“ з Леоном Даміа, а
у „Фатаморгана“ Батал „Сатана у шов-
ках“.

— Завва. Ми підписали Василь Мудрий
єк відповідалний редактор „Діла“ і Во-
лодимир Целевич як 6. відповідалний
редактор „Свободи“ зазначено, що не
віддержуємо закладів підписаних проти п.
Антонія Чайковського в Тернополі в до-
писі, поміщені в „Ділі“ з 29. 3. 1927 р.
с. 60 п. 2. „З судової саги“ — оглядко
в „Свободі“ з 2. 4. 1927 р. с. 14 — а з о-
собна відликуємо закладі щодо мимної
срадики плаша і щодо крадіжки портфе-
лю з грішми. — У Львові, дня 2. листопа-
да 1927 р. — Василь Мудрий, Володимир
Целевич.

— Лівсяни! Що Вам шкодить робити
закупи солодощів у скляні „Фортуни Но-
вої“ при вул. Руській ч. 11. — 857 1—7
— Заходом Кружка „Рідної Школи“ ім.
Г. Шевченка у Львові відправляється в не-
ділью дня 6. листопада 1927 о год. 12-й
в перші при вул. Зближенія поминаль-
не Богослуження в 10-ту річницю смер-
ти першого голови Кружка і великого
народного діяча бл. п. д-ра Евгена О-
десницького і на померших членів Круж-
ка. Того самого дня о год. 6. вечером
відбудуться в школі при вул. Мохнач-
ного 12 інтересні відіти при співучасті
д-ра Остапа Махариш. Просимо
являтися на тих торжествах. — Старшина
Кружка. 852 1—1

**Перегляд Інвалідів УГА. в Стани-
славові.** В понеділок і вівторок, дня 7.
і 8. листопада ц. р. відбудуться лікарські
огляди Інвалідів УГА. в Станиславові
від год. 8—10 передноч. і від 4—6 попол.
в самі Народного Дому, напроти двіри
для поміт: Станислава, Богородчани,
Кануш і Товмач. Кожен Інвалід УГА,
обов'язаний явитися до перегляду та при-
нести з собою посвідчення від парохіаль-
ного уряду й читальні „Просвіти“ або ко-
оператива про те, коли і в якій військовій
частині став інвалідом, а також потвер-
джений громадським урядом ліка-
рського стану. — Управл. УКОНОУ Львові.
— Кушнірська робітня Петра Карпа-
ка є при вул. Курсовій ч. 11 а, 1. пов.
на ліво.

Відозви й комунікати.

**Обіжник Українського Центрального
Комітету допомоги жертвам повені**
до повітових комітетів у знищених
окolicях.

І. Шкоди. Не зважаючи на наші
ургенсі в листах досі не маємо майже ні
з одного повіту докладно і вірно обро-
блених підсумків шкід, не маємо його на-
віть від тих У. П. Комітетів, що такі під-
сумки вже поробили. Доривочі, або над-
то загальні дані чи звіти, переповнені
описами шкід без докладних дат, не є те
для нас достаточним матеріалом. Доклад-
не зіставлення потрібне нам для дальшого
збирання дарів як у краю так і за гра-
ницею, головна в Америці, потрібне для
Парламентарної Репрезентації, для „Сіль-
ського Господаря“ й інших господарсько-
економічних центральних установ в їх до-
матаніях до влади відносно санації зруй-
нованого краю, чи в інших ділянках їх
акції.

Ці У. П. Комітети, що такий матеріал
яже мають, звольте порівняти його зі
статистичними даними тамошніх старост,
та провінційних правдівців, звольте негай-
но переслати Українському Центральному
Комітету, а котрі не мають, звольте
зараз приступити до виготовлення і про-
вірки. Необхідні переписом зіставлення
шкід у пожні, паші, худобі, будинках,
засадах, господарським приладдям, знище-
них ґрунтах, а далі в підприємствах тор-
говельних і промислових, керництвах, доро-
гах, мостах та інше. Зазначити належить,
який є здоровий стан, чи є випадки не-
дуг, що ширяться наслідком повені. Ко-
шти виготовлення У. П. Комітет готовий
покрити, якщо У. П. Комітети не зможуть
цього виконати власними коштами.

II. Споживча допомога. На о-
снові цих зіставлень просимо переслати
нам приблизний обрахунок висоти допо-
моги, потрібної для виживлення аж до
нових зборів, з поданням окремого спису
той допомоги, яку тамошнє населення вже
дістало від У. П. Комітету чи з інших
джерел, а окремо той, яка ще потрібна.
Виказ цей є для нас конче потрібний те-
пер для доцільності в розділі дарів, та
для орієнтації, в якій мірі може загрожувати
голод в часі передзиму, та як йому
запобігти. На основі цих зіставлень про-
симо також подати виказ потреб на ве-
сянній засіс.

III. Продукційна допомога. До-
сі йшов У. П. Комітет — дякуючи обиль-
ній жертвенності українського населення
— з консумційною допомогою на вижи-
влення. Однак У. П. Комітет задумує
підняти в порозумінні і при співучасті
організаційного апарату „Сільського Го-
сподаря“ та кооперативних організацій
так звану продукційну акцію допомоги, а
саме допоказати в згаданих вже весняних
засадах, а зокрема в створенні на-
роста праці для безробітних в околицях по-
терпілих, для сталого підношення там
добр. буту заночаткування домашнього
промислу, чи інших трудових підприємств,
будьто дорогою уділювання низько-про-
центних кредитів, чи допомог. Тому про-
симо зібрати і подати нам матеріали, які
запознали би У. П. Комітет зі наступними
обставинами: 1) який є стан домашнього
промислу у вашому повіті; 2) який збут і
куди; 3) які галузі домашнього промислу
чи інших підприємств можуть бути у ва-
шому повіті найпродуктивніші і найбільш
населенню підходять; 4) в якій спосіб мож-
на би прийти найдоцільніше з допомогою
для піднесення цього промислу і заняття
в ньому людей; 5) які способи гарантії,
що кредити згад. підмоги будуть доцільно
зужити та звернені для підкріплення но-
вих підприємств. Зрозуміле, що на думці
маємо виключно українське населення і
українські варстаті праці.

Здійснення цієї ідеї вимагає докладної
застанови, а відтак інтензивної праці, роз-
ложеної на довший час. Тому всякі про-
єкти — думки, побудовані, очевидно, на
реальних основах і силах місцевих уста-
нов, будуть для нас цінним матеріалом.
Вичікуючи докладних звітів і проєктів у
вище наведених точках, просимо не від-
кладати їх, бо це може валинути неко-
рисно на нинішній підйом духа серед
українського населення в допомозі, а тим
также соричинити занепад ідеї, яку намі-
ряємо підняти.

Усім комітетам подаємо це до відома
з проханням висловити думку щодо тре-
тньої точки.
За Український Центральный Комітет
допомоги жертвам повені у Львові:
Вол. Децишин, Мик. Твордадо,
голова, секретар.

Іларій Чапельський

І. містоголова Сокола-Батька.

Старшина Сокола-Батька подсе до
відома всім членам (іншим) Соколь-
ської організації і українському гро-
мадянству в краю сумну вістку, що
дня 3. XI. в год. 4-й рано 1927 року
помер по довгий тяжкій недугі дов-
голітній член Старшини С. Б. і теле-
решній І. містоголова Сокола-Батька
Друг Іларій Чапельський. Похорони
відбудуться дня 5. листопада в год.
2. попол. з дому жалоби при вул.
Тереси 2. на Личаківське кладовище.
Старшина С. Б. вважає всіх членів
(інших) С. Б. і всі т-ва Сокол в краю
визнати пам'яті бл. п. Друга і взя-
ти масову участь у дні похорону.

Ст. С-Б.

Оповідістки.

Товаришів збруї УГА. сповіщається
про передчасну смерть сотника УГА. Іла-
рія Чапельського, який по довгих і тяжких
терпіннях помер дня 3. листопада 1927
в 61. році життя. Похорони з дому при
вул. Тереси ч. 2 на Личаківський цвинтар
відбудуться в суботу для 5. листопада
в год. 2. попол. Взяється всіх Товари-
шів віддати останню прислугу Незабут-
ньому Сотникові і явитися на похоронах
з чорною крепою на лівому рамені.

**„Просвітянський Театр“ оголо-
шує:** Щоби дати спримогу вступити но-
вим силам на українську сцену, обіздівий
„Просвітянський Театр“ у Львові приймає
зголошення співпраці від рутинованих,
театральних аматорів, співаків і музик.
Зголошення неприхитих лишується без
відповіді.

Дрібні оголошення.

Годинники тільки найліпших фабрик
прецізійні продає за готівку і на ра-
ти від десятиків літ з найліпшої сторони
звісна фірма Іван Зельтенрайх,
Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 34—?

СТОРОЖА дому — молодіє подружжю
за винагородою: покій, кухня і платня
після умови — пошукує Союз власників
реальностей у Львові вул. Косцюшка
ч. 1а II. пов. Приймається лише писемні
зголошення з описом життя. 854 1-2

БАНДИДАТ адвокатури шукає посади
консультанта на провінції. Зголошення
слати на адресу Агенції „Дністра“ в Стани-
славові, Голуховського 20 „для Усуса“. 853

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

646 Переселення Рентгеном 25—24

Е. Чикаленко: Спогади I—III.

зол. 8'00

М. Возняк: Шевченко і княжна Репніна

1'50

Г. Брасюк: Безпутні

0'60

Служба Божа св. Іоана Золотоустого зі служ-
бами різних намірень українською мовою у
перекладі о. д-ра Я. Левицького

2'50

Можна набути в Адміністрації „Діла“

Львів, РИНОК 10, II. пов.

Вже вийшов і продається по всіх книгарнях:

Ювілейний Календар-Альманах

„Дніпро“ на 1928 рік

присвячений

десятиліттю української революції.

Окладина проф. П. Холодного.

ЦІНА 3 зол., з пересилкою 3-30 зол. Замовляти у накладні „Украї-
нського Товариства Допомоги Емігрантам з Великої України“, Львів,
вул. Руська ч. 3. III. пов. 847 2-3

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта
Якова Наеса

Львів, вул. Сикстуська 17/II.

Скріплювання хитючихся
зубів, відомбування й винищення зубів без
болію. Штучні зуби в вавчуку і золоті на
американську систему. Пациєнтів з провін-
ції полягаються в найкоротшому часі.
П. Т. урядовцям і студентам значна знижка.
845 Полекші в сплатах. 2-5

ДЕНТИСТ

Б. ДЬОКЕР в Станиславові

вул. Себізького 14.

Спеціальність: білі корони, штучні
зуби без піднебіння, містки без корон
і білетя зубів. — Приступні ціни — до-
гідні успіш. 794 23-7

АДВОКАТ

д-р Волод. Старосольський

верну і веде від 20. жовтня 1927. свою
передвоєнну адвокатську канцелярію у
Львові при вул. Крашевського 23/II.

ЛІКЕРИ робити дома **ЛІКЕРИ**

у 70 ріжних смаках „STELLA“ в 70 ріжних
смаках

до набути в аптечних складах,
Головний склад **В. Г. Мушинський** в Перемислі,
Галичина.
Для П. Т. кооператив і торговель відпо-
відний опуст. 567 14-7

III Новість III

Появилась Накладом „Рідної Школи“

Пчола Мая

та

Її Пригоди

прегарне оповідання **В. Бонельса**
в перекладі Дм. Вахняка.

Ціна 2'70 зол.

ЗАМОВЛЯТИ В КНИГАРНІ

„Рідної Школи“ Львів,
855 вул. Руська ч. 3. 1-2

зол. 6'60 ГОДИННИКІВ зол. 6'60

але швейцарські з гарантією тільки у
В. Голубовіча Сикстуська 4.

Інженер будівництва

ІЛЬКО ПОПОВИЧ

заприсяжений судовий знаток

в Станиславові, Липова ч. 53

виготовлює плани і кошториси
церков, приходів, народних до-
нів, промислових заводів, меш-
кальних і господарських будинків;
уділяє технічні поради; обімає
технічний нагляд над будовами
і виконання всякого рода будівель.